

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2010/24/333

DE VOORZITTER VAN HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op de beroepschriften van [naam], appelland, gericht tegen besluiten van de examencommissie van de opleiding Tandheelkunde van de faculteit der Tandheelkunde, verweerster. Tevens uitspraak doende op het verzoek van appelland tot het treffen van een voorlopige voorziening, inhoudende dat het stappenplan zoals verwoord in de brief van 2 juni 2010 vanaf stap 3 in gang wordt gezet en dat appelland binnen één week na de uitspraak van de Voorzitter wordt toegelaten tot de brugtoets.

I. Loop van het geding

Appelland heeft op 20 juli 2010 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster d.d. 8 juli 2010, waarin verweerster te kennen geeft dat de geldigheidsduur van niet alle tentamens wordt verlengd, in afwijking van wat door het College van Beroep voor de Examens op 25 mei 2010 is bepaald. Door invoering van het nieuwe curriculum is een deel van de tentamens vervangen door nieuwe onderdelen. De verlenging geldt evenmin voor de preklinische toetsen. Het bestreden besluit is niet aan appelland gericht en hem ook niet door verweerster toegezonden. Het is door verweerster meegedeeld aan het College van Beroep voor de Examens en door het College aan appelland bekendgemaakt. Appelland heeft als belanghebbende tijdig beroep ingesteld. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Op 19 augustus 2010 stelt appelland ook beroep in tegen de beslissing van verweerster d.d. 4 augustus 2010 om het door appelland op 2 juni 2010 voorgestelde stappenplan niet te accepteren. Het beroep is ingesteld tegen een beslissing van verweerster en is tijdig ingediend. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Appelland stelt vervolgens dat hij belang heeft bij een spoedige uitspraak over zijn positie, gezien het risico dat hij loopt, juist omdat de geldigheidsduur van steeds meer tentamenresultaten eindigt, maar ook vanwege de extra kosten die gemoeid zijn met de noodzaak zich opnieuw in te schrijven als student (toenemende financiële schade in de vorm van collegegeld en de daarmee samenhangende schuld). Om die reden verzoekt appelland op 20 augustus 2010 een voorlopige voorziening te treffen. De Voorzitter van het College heeft besloten dat, gezien de voorgeschiedenis van het geschil een poging om tot een minnelijke schikking te geraken zinloos was en achterwege kon worden gelaten. Wel is verweerster in de gelegenheid gesteld een verweerschrift in te dienen. Op 1 september 2010 is een verweerschrift ingediend.

De beroepen en het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening zijn behandeld ter zitting van de Voorzitter op 6 september 2010. Appelland is in persoon verschenen en is vertegenwoordigd door [naam], advocaat te Den Haag. Verweerster werd vertegenwoordigd door [naam] en [naam], resp. lid en ambtelijk secretaris van de Examencommissie Tandheelkunde. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat de Voorzitter uit van de volgende feiten. *Geldigheid tentamens*. Door het College van Beroep is in zijn uitspraak van 25 mei 2010 bepaald dat de geldigheidsduur van de tentamens die appelland had afgelegd door verweerster met minimaal vier

maanden verlengd diende te worden. In haar beslissing van 8 juli 2010 schrijft verweerster dat zij zich aan die uitspraak zal committeren met uitzondering van de tentamens die als gevolg van de vernieuwing van het curriculum zijn vervangen door nieuwe tentamens. Voor de preklinische toetsen geldt de verlenging evenmin. Tegen deze beslissing is het beroep van 20 juli 2010 ingesteld.

Professioneel gedrag. Appellant heeft op 2 juni 2010 een stappenplan gezonden aan verweerster op grond waarvan hij de twee nog resterende onderdelen van zijn opleiding zou kunnen afronden. Het betreft de zogeheten brugtoets en het onderdeel professioneel gedrag. Het stappenplan is gebaseerd op de overeenkomst tussen partijen van 16 december 2008. In die overeenkomst is tussen partijen afgesproken dat er een verklaring van de behandelend psycholoog over de geestesgesteldheid van appellant nodig is, voordat er nieuwe stappen in het afstudeerproces gezet kunnen worden. De behandelend psycholoog heeft echter aan partijen doen weten dat hij het als behandelaar onmogelijk en onwenselijk vindt beoordelingsuitspraken over appellant te doen. Om die reden heeft appellant een andere psycholoog verzocht hem te toetsen en een verklaring af te geven. Navraag over deze verklaring bleek vervolgens noch door verweerster, noch door appellant mogelijk, omdat de betrokken psycholoog niet meer bereikt kon worden. Appellant heeft verweerster voorgesteld dat zij een psycholoog zou aanwijzen die de bedoelde verklaring kon opmaken. Verweerster is niet op het voorstel ingegaan.

Een reactie van verweerster op het stappenplan van 2 juni blijft uit, ondanks een verlenging van de reactietermijn met twee weken, waar verweerster om had verzocht. Op 7 juli 2010 bevestigt appellant dat hij het stappenplan zal volgen, zoals aan verweerster voorgelegd. Appellant gaat ervan uit dat verweerster stilzwijgend heeft ingestemd met het voorgestelde traject, omdat verweerster niet tijdig heeft gereageerd. Verweerster laat dan alsnog op 8 juli 2010 weten niet in te stemmen met het voorstel. Als reden daarvoor verwijst verweerster naar de overeenkomst die in 2008 tussen partijen is gesloten. Daar wordt immers gesproken van een verklaring van de behandelend psycholoog over het gedrag van appellant, terwijl nu een verklaring van een psycholoog is geleverd die geen behandelrelatie tot appellant heeft.

Appellant had inmiddels ter uitvoering van het stappenplan een psycholoog bereid gevonden een verklaring af te geven. In juli 2010 is een rapport opgemaakt door deze derde psycholoog. Door appellant is op 23 juli 2010 het rapport toegezonden aan verweerster. Op 4 augustus 2010 wijst verweerster er op dat partijen waren overeengekomen dat de behandelend psycholoog een verklaring zou afgeven. Nu dit niet is gebeurd, wijst verweerster het stappenplan van 2 juni af. Tegen deze beslissing heeft appellant op 19 augustus 2010 beroep ingesteld.

III. Verloop der zitting

Geldigheidsduur tentamens

Appellant geeft te kennen zich niet te kunnen verenigen met het besluit van verweerster, waarin de geldigheid van slechts een deel van de tentamens met niet meer dan vier maanden wordt verlengd. Nieuwe vakken in het gewijzigde curriculum en preklinische toetsen zal appellant opnieuw moeten afleggen. Verweerster heeft daarvoor geen motivering geleverd.

Bij de verlenging van de geldigheidsduur volgt verweerster de uitspraak van het College van Beroep strikt: de geldigheid wordt met vier maanden verlengd. In de uitspraak is echter sprake van 'minimaal vier maanden'. Verweerster heeft daarmee de verplichting te motiveren waarom de geldigheid niet met meer maanden wordt verlengd, aldus appellant.

Verweerster laat weten dat in het nieuwe curriculum ongeveer een kwart van de oude tentamens is vervangen door nieuwe. Verder zijn soms namen van vakken gewijzigd, evenals de vakcodes. Voor de preklinische toetsen is in de Onderwijs- en examenregeling vastgelegd dat een docent dient te toetsen of de student die meer dan zes maanden geen klinische vaardigheden heeft beoefend nog voldoende bekwaam is om patiënten te behandelen. Voor appellant kan geen uitzondering worden gemaakt met het oog op de patiëntveiligheid.

Verweerster geeft te kennen dat het verlengen van de geldigheidsduur van tentamens met niet meer dan vier maanden te maken heeft met de curriculumvernieuwing. Onbeperkt verlengen zou niet terecht zijn. Verder wijst verweerster er op dat een student tot de masteropleiding kan worden toegelaten, terwijl hij meer dan zes maanden geen klinische vaardigheden heeft beoefend. In een dergelijke

situatie kan de student tijdens zijn masteropleiding zijn bekwaamheden aantonen. Zij verwijst hiervoor naar de Onderwijs- en examenregeling van de masteropleiding.

De nog niet afgeronde brugtoets zal - indien appelland wordt toegelaten - door de docent worden afgenomen die eerder door appelland ten onrechte is beschuldigd. Dat vereist professioneel handelen van de docent en de faculteit. Verweester is zich dat terdege bewust en zal zorgdragen voor goede begeleiding van zowel docent als student. Daartoe gaat de faculteit over, zodra appelland zich weer meldt voor dit onderdeel.

Professioneel gedrag

Appelland brengt in herinnering dat hij nog twee onderdelen van het bachelorprogramma moet afronden, waaronder het onderdeel professioneel gedrag. De voortgang wordt geblokkeerd, doordat tussen partijen in december 2008 is afgesproken dat er een verklaring van de behandelend psycholoog wordt gevraagd. Bedoelde verklaring vormt een bron van geschil. Uit die verklaring zou moeten blijken dat appelland in staat is tot zelfreflectie en dat hij verantwoordelijkheid neemt voor eigen handelen. Na ontvangst van de verklaring zou verweester een traject uitzetten waardoor appelland aan de laatste verplichtingen kan voldoen. De behandelend psycholoog achtte het echter in strijd met zijn beroepsopvatting een dergelijke verklaring af te geven. Hij beval aan daarvoor een onafhankelijk psycholoog te raadplegen. Inmiddels is een dergelijke verklaring, op grond van een psychologisch rapport, op 23 juli 2010 aan verweester aangeboden. Verweester stelt zich nu op het standpunt dat de verklaring niet afkomstig is van de behandelend psycholoog en gaat om die reden niet akkoord met het door appelland voorgestelde traject. Appelland wijst erop dat verweester eerder een verklaring van een psycholoog - niet zijnde de behandelaar - geaccepteerd heeft, omdat zij pogingen heeft gedaan bij deze psycholoog nadere inlichtingen te verkrijgen. Dat verweester nu zonder meer de verklaring van een geregistreerd psycholoog terzijde schuift, acht appelland mede daarom in strijd met de zorgvuldigheid. Appelland herinnert eraan dat hij verweester eerder heeft verzocht een psycholoog aan te wijzen om de verklaring te laten opstellen. Verweester heeft daar niet op gereageerd.

Appelland verwijst in dit verband nog naar een eerder geschil, waaruit is gebleken dat het vak professioneel gedrag niet voldoet aan de eisen die de wet daaraan stelt. Bedoeld vak kan immers niet via een hertentamen worden behaald.

Verweester geeft te kennen dat de opleiding een oplossing zal zoeken voor het herkansen van het vak professioneel gedrag. Tot slot geeft verweester te kennen dat appelland met de opleiding contact kan opnemen om te bespreken hoe hij de opleiding kan vervolgen.

Appelland toont zich hier tevreden over, gezien het eerdere stilzwijgen van verweester als reactie op zijn initiatieven tot het leggen van contact.

IV. Overwegingen van de Voorzitter

De Voorzitter van het College van Beroep voor de Examens overweegt als onderstaand.

1. Het spoedeisend karakter van de beroepen van appelland is in voldoende mate gebleken.
2. Verweester heeft niet zorgvuldig gehandeld door haar besluit d.d. 8 juli 2010 over de geldigheidsduur van de tentamenresultaten niet rechtstreeks aan appelland mee te delen. Sinds het besluit is weer een maand verstreken. Appelland heeft diverse pogingen ondernomen om zijn opleiding te kunnen vervolgen. Verwacht zou mogen worden dat bij de besluitvorming rondom de verlenging van de geldigheidstermijn van de tentamens rekening wordt gehouden met de periode waarin appelland door de omstandigheden niet in staat was zijn opleiding voort te zetten. Het ligt dan ook in de rede dat verweester bepaalt of, en zo ja welke, verlengingstermijn van toepassing is op grond van de stand van zaken van 1 september 2008, zijnde het moment, waarop appelland zijn studie mocht hervatten. De periode waarmee de geldigheid vervolgens wordt verlengd, dient zo te worden vastgesteld dat appelland redelijkerwijs aan zijn resterende verplichtingen kan voldoen. De minimale termijn van vier maanden die bepaald is in de uitspraak van het College van Beroep van 25 mei 2010 is daarbij het uitgangspunt. Deze minimale termijn dient te worden verlengd met de periode die is verstreken tussen genoemde uitspraak van 25 mei 2010 en de datum van de ontvangst van onderhavige uitspraak. De uitzondering die verweester heeft beargumenteerd ten aanzien van de preklinische toetsen kan in stand worden gelaten.

3. Het geschil tussen partijen is ontstaan door verwijtbaar gedrag van appellant en door de omstandigheid dat de toekenning van één noodzakelijk te behalen studiepunt voor het onderdeel professioneel gedrag vereist dat bij gebreke van het behalen van dit studiepunt moet worden voorzien in een herkansingsmogelijkheid. Om daarin te voorzien, hebben partijen op 16 december 2008 een overeenkomst gesloten die thans centraal staat bij het streven om uit de impasse te geraken waarin partijen verkeren. Eerst na het sluiten van de overeenkomst bleek dat deze nimmer naar de letter zou kunnen worden uitgevoerd door de (terechte) weigering van de behandelend psycholoog om tot een oordeel te komen over appellant. Appellant heeft echter wel aan de geest van de overeenkomst voldaan. Appellant heeft zich immers aan het oordeel van een tweede, niet behandelend psycholoog onderworpen en verweerster heeft daarop gereageerd met vragen naar de wijze waarop dat oordeel tot stand is gekomen. Door aldus te handelen heeft verweerster de facto ingestemd met de omstandigheid, dat het oordeel over het professioneel handelen door appellant niet door de behandelend psycholoog, maar door een andere psycholoog zou worden gegeven. De omstandigheid dat deze psycholoog niet voor nadere inlichtingen bereikbaar was, doet daaraan niet af. Verder heeft appellant uitdrukkelijk aangegeven zich te willen onderwerpen aan een onderzoek naar zijn professioneel handelen door een door verweerster aan te wijzen onafhankelijke psycholoog, maar verweerster is op dat aanbod niet ingegaan. Onder deze omstandigheden is het vasthouden van verweerster aan de letterlijke uitvoering van het op 16 december 2008 overeengekomene onredelijk. Nu verweerster stilzwijgend heeft ingestemd met het stappenplan d.d. 2 juni 2010, de derde psycholoog zich in niet mis te verstane bewoordingen positief heeft uitgelaten over het vermogen van appellant tot professioneel handelen, verweerster dit oordeel niet heeft aangevochten en ook overigens niet blijkt dat het kennelijk onjuist is, acht de Voorzitter verweerster aan dit oordeel gebonden.

Verweerster dient derhalve gevolg te geven aan het tussen partijen overeengekomene. Op welke wijze dat dient te geschieden, komt thans aan de orde.

Partijen zijn overeengekomen dat na een positief advies van een psycholoog een traject van remedial teaching voor het onderdeel professioneel gedrag zou worden gevolgd en dat appellant tot het afleggen van de brugtoets zou worden toegelaten.

Naar het oordeel van de Voorzitter staat thans aan het afleggen van deze brugtoets niets meer in de weg en dient daartoe onverwijld te worden overgegaan.

Verder stelt de Voorzitter vast dat de overeenkomst tussen partijen met betrekking tot de remedial teaching ten behoeve van het onderdeel professioneel gedrag, naast de voorwaarde van het zich onder behandeling stellen van een psycholoog en van een positief advies van de psycholoog, een overbodigheid bevat. Hoogstens zou men zich kunnen voorstellen dat een traject van remedial teaching had kunnen worden gevolgd voorafgaand aan het oordeel van de psycholoog, maar achteraf, na het positieve oordeel van de psycholoog, komt het als mosterd na de maaltijd.

Bovendien zou niet ondenkbaar zijn, dat verweerster na een traject van remedial teaching een onderzoek op zijn plaats zou vinden om te bezien of het daarmee gestelde doel zou zijn bereikt. De facto zou daarmee verweerster een second opinion bewerkstelligen. Gelet op het hierboven eerder overwogene acht de Voorzitter dit thans een gepasseerd station.

V. Uitspraak

De Voorzitter

- a. wijst de door appellant verzochte voorlopige voorziening toe, inhoudende dat het besluit van verweerster van 4 augustus 2010 wordt vernietigd, en draagt verweerster op - met inachtneming van de overwegingen onder IV - appellant na ontvangst van deze uitspraak onmiddellijk toe te laten tot de brugtoets;
- b. tevens uitspraak doende in de bodemprocedure, verklaart het beroep inzake het volgen van het stappenplan van 2 juni 2010 gegrond en vernietigt de bestreden beslissing. De Voorzitter draagt de examencommissie op opnieuw een beslissing te nemen op het verzoek van appellant met inachtneming van de overwegingen onder IV, en wel binnen een week na het bekend maken van deze uitspraak. De beslissing die verweerster dient te nemen beperkt zich derhalve tot het toekennen van het studiepunt voor het onderdeel professioneel gedrag en het toelaten van appellant tot de brugtoets;

c. verklaart het beroep inzake de verlenging van de geldigheidsduur van de tentamens gegrond en vernietigt de bestreden beslissing. De Voorzitter draagt verweerster op opnieuw een beslissing te nemen op het verzoek van appellant om de geldigheidsduur van de tentamens te verlengen met inachtneming van de overwegingen onder IV, en wel binnen een week na het bekend maken van deze uitspraak.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 6 september 2010 door prof. dr. L.H. van den Heuvel, in aanwezigheid van mw. drs. A.M. van Donk en mr. drs. J.G. Bekker, secretarissen.

prof. dr. L.H. van den Heuvel
voorzitter

drs. A.M. van Donk
secretaris

mr. drs. J.G. Bekker
secretaris

Tegen de onderdelen b. en c. van deze uitspraak kan binnen twee weken na de ontvangst ervan verzet worden gedaan bij het College van Beroep voor de Examens.